

Różnica w walutach kredytu udzielonego i wypłaconego

Zgodnie z art. 69 ust. 1 p.b.¹ główne świadczenie kredytodawcy polega na oddaniu do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwoty środków pieniężnych. Ustawa nie określa jednak istoty owego „oddania do dyspozycji”. Zagadnienie to komplikuje się, gdy kredyt zostaje wypłacony w walucie innej niż ta, w której określono kwotę kredytu. Kluczowa kwestia sprowadza się do wpływu waluty świadczenia na walutę kredytu. Na tym tle w praktyce wystąpić mogą co najmniej trzy sytuacje: 1) gdy bank udziela kredytu w złotych, a kredyt wypłacany jest w walucie obcej, 2) gdy udziela kredytu w obcej walucie, a wypłata następuje w innej obcej walucie oraz 3) gdy kredyt zostaje udzielony w walucie obcej, a wypłacany jest w złotych.

TADDEO FERRARO

Oddanie do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych

Podstawowym obowiązkiem kredytodawcy w ramach umowy kredytu jest oddanie do dyspozycji kredytobiorcy kwoty środków pieniężnych. Ustawodawca posługuje się pojęciem „środków pieniężnych” zazwyczaj w kontekście środków zgromadzonych na rachunku bankowym czy też rozliczanych za pomocą takiego rachunku² (por. przykładowo art. 725 k.c., art. 50 ust. 1 p.b.). Przyjmuje się, że „środki pieniężne” są synonimem pieniądza – bez względu na postać, jaką pieniądz przybiera, przy czym pieniądzem jest również waluta obca³. Momentem kreacji środków pieniężnych jest (na gruncie danej umowy kredytowej) chwila zawarcia umowy⁴, w której strony, zgodnie z art. 69 ust. 2 pkt 2 p.b., wskazują kwotę i walutę kredytu. Do tak rozumianych „środków pieniężnych” odnoszą się konkretne obowiązki banku wynikające z umowy kredytu⁵, czyli oddanie owych środków do dyspozycji kredytobiorcy.

¹ Ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2357), dalej: „p.b.”.

² T. Dybowski, A. Pyrzyńska [w:] *System prawa prywatnego*, t. 5 (red. E. Łętowska), Warszawa 2012, s. 232.

³ T. Dybowski, A. Pyrzyńska [w:] *System prawa prywatnego*, t. 5, s. 232.

⁴ W. Pyzioł, *Umowa o kredyt bankowy*, Kraków 1986, s. 91; T. Dybowski, A. Pyrzyńska [w:] *System prawa prywatnego*, t. 5, s. 235. Chodzi tutaj o tzw. pieniądz bankowy, czyli, jak wyjaśniają T. Dybowski oraz A. Pyrzyńska, sumy pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych, a precyzyjniej rzecz ujmując – wierzytelności klientów w stosunku do banków. Pieniądz ten, jak zauważają Autorzy: „[...] jest tworzony przez wpłaty na rachunki bankowe oraz w drodze kredytu udzielanego przez banki” (T. Dybowski, A. Pyrzyńska [w:] *System prawa prywatnego*, t. 5, s. 235).

⁵ G. Tracz, *Umowa kredytu. Uwagi de lege lata i de lege ferenda*, Transformacje Prawa Prywatnego 2007, nr 3-4, s. 140.